

6 За да се искобождаватъ возлюбленныя Твои: спаси (сѣ) десницата Твоя, и послышай ме.

7 Богъ изговори у скатилицето Свое: ще са радѣвамъ, ще раздѣлимъ Сихемъ, и долината Бекхемъ ще раздѣлимъ.

8 Мей (в) Галаадъ, Мей и Манассія: Ефрема (в) крѣпостъ на-главата Ми: (а) Иуда, законодатель Мей:

9 Моавъ (в) леханъ на-умыванѣто Ми: надъ Едемъ ще фърлимъ сапогаты Мей: ще выкамъ съ гласъ радостный по Палестина.

10 Кой ли ще ме заведе во шгражденныя градъ? кой ли ще ме настави дори до Едемъ?

11 Не си ли (Ты), Боже, Който си ны отфърлилъ? и не щешъ ли да излѣчишъ, Боже, съ всинствата наши?

12 Помози намъ во шскоркленіето, защото свѣто (в) спасеніето шето кыва (ѿ) челоуѣцкыте.

13 Чрезъ Бога ще сторимъ мъжества: и Той ще потѣпче враговете наши.

ПСАЛОМЪ рѣи.

(Давидъ въ тая пѣснь обисува лукавството и неправдата на неприятели си, и устрашава ги съ клятвата Божія.)

За первыятъ пѣвецъ.

Псаломъ Давидовъ.

БОЖЕ на-хвалата моя, не премълчи:

2 Защото уста нечестиви, и уста лъстиви, отворихася на мене: изговориха на мене съ азыкъ лъжливъ:

3 И съ дѣмы ненавистны зашмыколиха ме, и вихася съ мене безъ причинъ.